

За наукові кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ
ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА.

Видається з 1933 р. № 37 (1530). 2 ГРУДНЯ 1983 РОКУ. Виходить щотижня. Ціна 2 коп.

Верю в разум

Лишь одно
Непонятно мне,
Удивляет одно,
Не скрою:
Почему
И своей стране
В Белом доме
Могилу роют?..

Пусть не жалко
Чужих детей:
Президент
Не скрывает это.
Но своих? —
Никого теперь
Не сумеет
Укрыть планета...

Совесьь мира
В набат гремит,
Совесьь мира
Тревогу будит.
Верю в разум —
Он победит:
Непреклонны
Честные люди!

Юлия ДРУНИНА.

ЗОВНІШНЮ ПОЛІТИКУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ І РАДЯНСЬКОГО УРЯДУ ПІДТРИМУЄМО І СХВАЛЮЄМО!

ЗАЯВА ГЕНЕРАЛЬНОГО СЕКРЕТАРЯ ЦК КПРС, ГОЛОВИ ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР ТОВАРИША Ю. В. АНДРОПОВА ЗНАЙШЛА ШИРОКИЙ ВІДГУК В СЕРЦЯХ РАДЯНСЬКИХ ЛЮДЕЙ, ВСЬОГО БАГАТОТІСЯЧНОГО КОЛЕКТИВУ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА. НА ВСІХ ФАКУЛЬТЕТАХ ВІДБУЛИСЬ БАГАТОЛЮДНІ МІТИНГИ. В СВОЇХ ВИСТУПАХ ВИКЛАДАЧІ І СТУДЕНТИ, НАУКОВІ ПРАЦІВНИКИ ТА СПІВРОБІТНИКИ ОДУ ВИСЛОВЛЮЮТЬ ГАРЯЧУ ПІДТРИМКУ І СХВАЛЕННЯ ЦЬОЇ ЗАЯВИ, ВІТАЮТЬ ЗАХОДИ РАДЯНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ, ЩО ПРИЙМАЮТЬСЯ В ІНТЕРЕСАХ БЕЗПЕКИ І МИРНОГО ЖИТТЯ НАШОГО НАРОДУ.

В університеті пройшов мітинг викладачів, співробітників, наукових працівників та студентів хімічного та механіко-математичного факультетів. Мітинг відкрив секретар партбюро хімічного факультету завідувач кафедри неорганічної хімії доцент О. І. Присяжнюк. На мітингу виступили доцент кафедри історії КПРС С. Д. Кучеренко, студентка ІВ Т. Костенко.

Резолюцію мітингу зачитав заступник декана механіко-математичного факультету доцент В. Є. Круглов. В ній схвалюється і підтримується політика нашої партії на світовій арені, засуджується злочинний курс адміністрації США, спрямований на підірвати мир, на розпалювання ворожнечі між народами.

Такі ж мітинги пройшли і на всіх інших факультетах університету. Учасники мітингів заявили про одностайну підтримку ленінського міжнародного курсу КПРС і радянського уряду.

ГАРАНТУВАТИ БЕЗПЕКУ

Майже 40 років живемо ми під безхмарним небом, але й такий тривалий час у нас, людей старшого покоління, не розвіяв болючих спогадів, не загоїв душевних ран, спричинених страхіттями минулої війни. В стократ страшнішу біду збираються ввернути людство палії війни із Вашингтона. Американські «Першінги» і крилаті ракети нині вже з'явилися на європейському континенті, їх підтягують поближче до кордонів соціалістичних країн. Облудливе твердження про якийсь нібито захист народів Західної Європи нині вже нікого не може ввести в оману. Європу і весь світ мілітаристи підштовхують до прірви, з якої не буває вороття.

Схвально сприйняли ми, радянські люди, слова товариша Ю. В. Андропова, бо це слова, за якими — міць, впевненість. Боротьба за мир

для всіх нас стала справою найвищої ваги.

П. ЧУХРІЙ,
доцент
кафедри історії УРСР,
історіографії
та джерелознавства.

НАС НЕ ЗАЛЯКАТИ

Уважно, з великим задоволенням ознайомились ми, працівники наукової бібліотеки ОДУ, з Заявою Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Ю. В. Андропова. Нам надто дорого дався мир, щоб дозволити зруйнувати його. Забувши про уроки минулого, керівництво США і НАТО роблять ставку на шантаж і грубу силу. В сліпій ненависті до соціалізму імпералісти готові штовхнути світ до ядерної катастрофи. Як і всі мої товариші по роботі, я переконана: людство може і повинно покласти кінець балансуванню на краю безодні. Люди різних країн, усвідомлюючи загрозливу небезпеку, підтримують курс Радянської держави на приборкання гонки озброєнь. Проте мілі-

таристи не бажають прислухатись до протесту народів. США ігнорували всі миролюбні пропозиції нашої країни, зробивши своїм ядерним заложником Західну Європу. Та нас не залякати ракетами.

Цивілізація дала людству незвичайні можливості для перетворення світу. В добрих руках атом — творча, а не руйнівна сила. Ми хочемо, щоб атом і надалі служив мирним цілям, а не війні, і працюємо сьогодні з потужною енергією, бо знаємо — чим сильніша і могутніша наша держава, тим впливовіша радянська миролюбива політика.

Л. ОРЛОВА,
зав. відділом
наукової обробки НБ.

ХАЙ ЗРОСТАЄ МОГУТНІСТЬ БАТЬКІВЩИНИ

Вагомо, твердо прозвучала заява Юрія Володимировича Андропова. В ній — рішуче застереження заокеанським ракетоманам.

Ті, хто оголосив «хрестовий похід» проти соціалізму як суспільної системи, ті, хто віддав розпорядження про розміщення нових ядерних озброєнь, націлених на СРСР, хотіли б взяти нас,

страсні ідеали — чи то в літературі, в історії, в інших науках, в мистецтві, жити ними, сперечатись, рівняти на них щодня, щогодини, створювати свій колективний, творчий куточок.

Загальне, романтичне піднесення молоді відчуває по-справжньому тільки тоді, коли в ньому діють і найпоетичніші душевні струни, емоції, народжені взаємною пристрасною, любов'ю, стремлінням до духовних висот. Їх не можна відкидати, інакше справа, яку ведеш на вищому рівні сьогодні, пізніше може перетворитися в формальність. Тоді раптом зменшується показник успішності, колектив відчуває, що перед закінченням вузу його членів вже фактично ніщо по-справжньому не з'єднує. Крім учбових справ.

Ні, треба вчитись так, щоб не здавати темпу. Ні в чому! І ніколи!

В. ТОВМАЧЕНКО,
студентка групи № 2,
V курс, істфак.

що називається, на переляк. Але нехай пам'ятають гарячі голови на Заході: миролюбність Країни Рад далеко не ознака нашої слабкості. На будь-який виклик агресорів неминуче послідує відповідні заходи з радянського боку і з боку наших союзників по Варшавському договору.

Думка робітників УЕМ одностайна: гаряче схвалюємо практичні заходи, розпочаті радянським керівництвом в зв'язку з посиленням мілітаристських приготувань Вашингтона. Будемо подвоювати, потроювати свої зусилля, щоб якнайбільше дати країні тієї продукції, котру ми щодня виробляємо. Хай зростає могутність нашої любимої Батьківщини!

І. БОНДАРЕНКО,
слюсар,
партгрупорг
учбово-
експериментальних
майстерень ОДУ.

В КОМІТЕТІ НАРОДНОГО КОНТРОЛЮ

Головна група народного контролю розглянула на своєму засіданні матеріали комісії, котра перевіряла ведення документації на кафедрах університету.

Відзначивши, що документація на кафедрах знаходиться в задовільному стані, головна група народного контролю звертає увагу кафедр на недоліки, які мають місце в цій важливій справі.

Численні документи не затверджені деканами. Індивідуальні плани у викладачів — доцентів Бланковської, Петрова, асистента Запорожченка не складені. Є недоліки і в оформленні документації з виробничої практики. Значна частина документів знаходиться на руках викладачів, хоча вони повинні зберігатися на кафедрах.

Учбовій частині університету треба частіше здійснювати контроль за діяльністю кафедр, залучаючи для цього учбово-методичну комісію.

У п'ятикурсників закінчилась підпрактика. Попереду сесія, написання дипломних. Справ багато.

Нашій групі істориків є що згадати. Всі роки жили напружено і цікаво. На третьому стали групою імені XXVI з'їзду КПРС. Завжди йшли попередку. Ось і підпрактика показала чудові результати. В ряді середніх шкіл — №№ 119, 122, 9, 63 — історики ОДУ провели в класах велику, змістовну роботу. Так, в 119-й школі я і мої друзі Тамара Левчук і Микола Хлівний заново оформили кабінет історії, обновили його матеріалами червеневого (1983 р.)

Пленуму ЦК КПРС, а також матеріалами, що показують, як живе радянська молодь, як прагне миру на всій землі. Директор школи Алла Петрівна Бистрина високо оцінила підпрактику істориків.

Кожний курс для нас пам'ятний чимось особливим,

муть не тільки п'яті, а й перші курси. Хочеться, щоб останні зрозуміли, що наші досягнення не давались нам дуже легко, випадково, стихійно. І наші куратори, і ми, активісти, багато попрацювали над собою, над тим, щоб група стала взірцевою, щоб кожен вчився якнайкраще,

ПОПЕРЕДУ СЕСІЯ

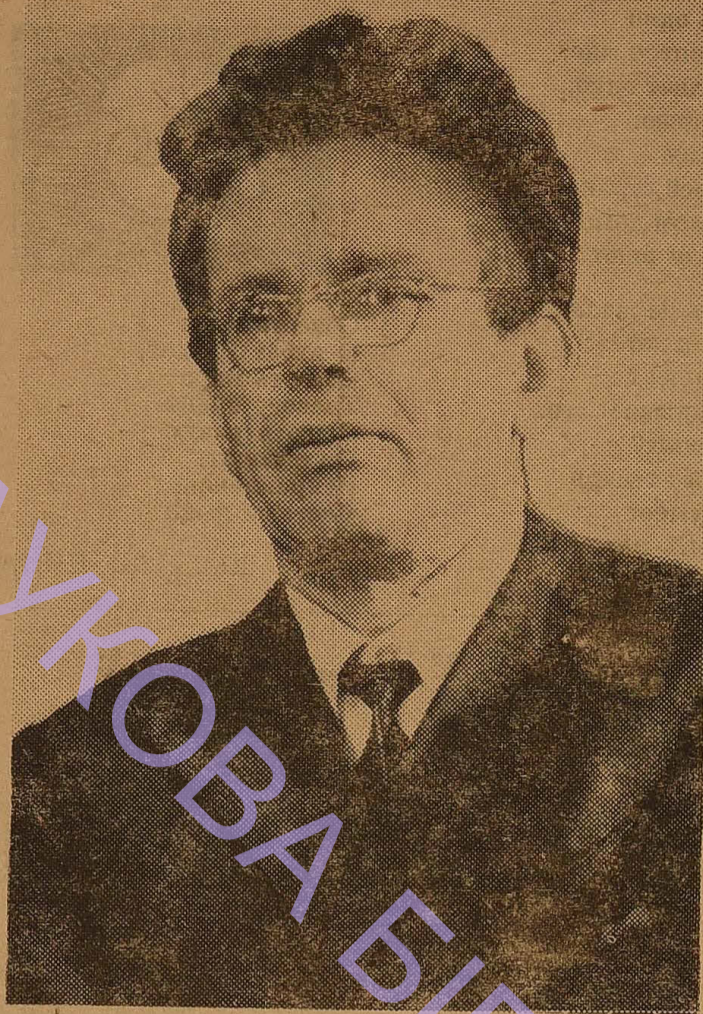
незабутнім. І громадською роботою, і культурними подіями. Скільки разів побували в музеях! Ніколи не забудеться прекрасна, наснажена любов'ю до Батьківщини, до її животної історії творчість Іллі Глазунова. Про його незрівнянну полотно ми чимало розмовляли і в художньому музеї, і після — в аудиторіях. Була навіть цікава дискусія.

Можна було б цим піднесеним спогадом, ніби завершаним акордом, закінчити мою замітку. Та її читати-

займався громадськими справами від усього серця.

Але ж... IV курс став кульмінацією нашої активності, котра тепер, на жаль, пішла на спад. Літню сесію склали дещо гірше, ніж попередні. В громадській роботі, виявляється, була певна однобічність. Десь в чомусь не дотягували до кінця. А в чому?

Перш за все, в роботі нашого колективу не вистачало різноманітності, природності. В кожній групі студенти повинні гаряче відчувати якісь внутрішні при-

Ім'я вченого доктора філологічних наук, завідувача кафедри російської мови, професора Ю. О. Карпенка відомо далеко за межами не тільки нашого університету, але й республіки. Ю. О. Карпенко не тільки видатний вчений, але й пропагандист. Він керує методологічним семінаром мовознавців філологічного факультету.

У минулому році поряд з вивченням найважливіших партійних документів мовознавці обговорили на своєму методологічному семінарі питання: «Дія законів діалектичного матеріалізму в галузі словотвору», «Методологічна проблематика світових мов», «Методологічна проблематика інтернаціоналізмів» та інші.

У цьому навчальному році обговорено, а також планується обговорення питань: «Методологічні проблеми взаємозв'язку мислення та мовлення, свідомості і мови», «Час як філософська категорія і як категорія мовознавства», «Форми мовного прояву загальних законів діалектики на синтаксичному рівні», «Мова та ідеологічна боротьба» і т. д.

Найактивнішими слухачами семінару стали доценти Ю. Ф. Касім, Н. Г. Рядченко, Ф. П. Смагленко, В. Ф. Шипов, Д. С. Іщенко, професор Т. О. Туліна.

Нещодавно пройшло обговорення теми «Вчення класиків марксизму-ленінізму про запозичення слів і роль запозичень у розвитку мов народів Радянського Союзу». Викладачі факультету шукають оптимальні шляхи донесення до студентів положень діалектичного та історичного матеріалізму на мовному матеріалі, рішень XXVI з'їзду КПРС, матеріалів червневого (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС.

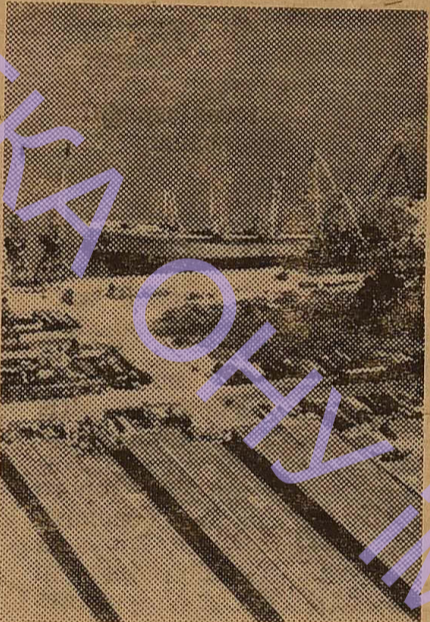
НА ЗНІМКУ: доктор філологічних наук, професор Ю. О. Карпенко.

ЖИТЬ НЕ ЗРЯ

Я живу, я уйду и —
 Не изменится мир ни на —
 И подумать порою мне —
 Не оставлю следов —
 Будет буйствовать так же —
 В том же темпе вращаться —
 Увеличится плотность —
 И «добыча на душу» угля.
 Знаю, верю, что воен —
 Станут моды красивой, —
 Лиходейство, коварство —
 На Планете нам станет —
 Значит, доброй я память —
 На земле под звездой —
 Я живущих делами —
 И ушедших — что жили

Анатолій БЕЛКИН,
 моторист 1 класу
 науково-дослідницького
 судна «Антарес».

ВЧЕНИЙ. ПЕДАГОГ. ЮРИСТ

В конференц-залі університету відбувся симпозіум, присвячений 70-річчю з дня народження декана юридичного факультету (в минулому) завідувача кафедрою криміналістики, кримінального права і процесу, доктора юридичних наук, професора В. П. Колмакова. На симпозіум прибули представники ряду правових науково-практичних організацій України, керівники і співробітники правоохорончих органів м. Одеси, Одеської середньої спеціальної школи міліції, викладачі і студенти юридичного факультету, родичі і близькі професора В. П. Колмакова.

Симпозіум відкрив ректор Одеського університету, доктор фізико-математичних наук, професор В. В. Сердюк.

В. П. Колмаков народився в селі Велика Іня Мінусінського району Красноярського краю в багатодітній селянській сім'ї. Після закінчення семирічки почав працювати в колгоспі, а потім за путівкою комсомолу його було направлено на роботу на шахту відкатчиком. З шахти він йде на робфак в м. Ленінграді, де в 1932 році після його закінчення поступає до Ленінградського юридичного інституту. В 1935 році ЦК ВЛКСМ направляє В. П. Колмакова на роботу в органи прокуратури. В 1938 році Прокуратурою СРСР В. П. Колмакова було направлено до аспірантури з кафедри криміналістики і судової медицини Харківського юридичного інституту. В червні 1941 року В. П. Колмаков вступає до лав КПРС. 23 червня 1941 року, на другий день Великої Вітчизняної війни, В. П. Колмаков успішно захищає кандидатську дисертацію і в цей же день йде в діючу армію.

Після закінчення Великої Вітчизняної війни В. П. Колмаков працював в Харківському науково-дослідному інституті судової експертизи. В 1946 році його призначено директором цього інституту, де він працює на протязі 20 років.

В 1962 році В. П. Колмаков захистив докторську дисертацію, а в 1964 році йому було присвоєно вчене звання професора.

В 1967 році В. П. Колмаков переїшов на роботу в Одеський державний університет ім. І. І. Мечникова, де був деканом юридичного факультету і завідувачем кафедрою криміналістики до дня своєї смерті 20 березня 1973 року. За 35 років наукової діяльності ним було написано більше 130 праць, з них 8 монографічного характеру.

Однією із найважливіших і характерних особливостей В. П. Колмакова, як вченого, був дар наукового передбачення, здібність значно раніше інших і набагато років вперед передбачити і намітити магістральні шляхи розвитку радянської криміналістики.

Учасники симпозіуму одностайно підкреслили, що вся науково-педагогічна діяльність В. П. Колмакова здобула загальну пошану і авторитет у всіх, хто з ним працював. Це був талановитий вчений, юрист, педагог. Життя В. П. Колмакова є взірцем вірного служіння Комуністичній партії і Радянській державі і служить прикладом для юристів: вчених і практиків.

Учасники симпозіуму поклали квіти на могилу В. П. Колмакова.

Е. Л. СТРЕЛЬЦОВ,
 доцент кафедри кримінального права, процесу і криміналістики юридичного факультету.

ФОТОРЕПОРТАЖ

Йдуть лабораторні заняття

Студенти II курсу фізичного факультету проходять лабораторні заняття з електротехнічного практикуму. Разом з наставником студенти I групи набувають практичного досвіду в роботі з осцилографом, у перевірці закону Ома ланцюга змінної напруги, по вимірюванню опору за допомогою моста Уїтстона та інші.

НА ЗНІМКАХ: студент II курсу фізичного факультету Ігор Гречкін спостерігає роботу осцилографа.

Студенти I групи Галина Дубенко, Наталка Суворова та Олена Ісаєва в лабораторії електротехнічного практикуму.

Фото І. МОСКАЛЕНКА

Нещодавно в Будинку народної творчості ім. Лесі Українки відбувся творчий звіт академічної хорової капели і хору української народної пісні Одеського державного університету ім. І. І. Мечнікова.

Академічна хорова капела (керівник — завідувача кафедрою хорового диригування Одеської консерваторії А. П. Серебря) — неодноразовий дипломант багатьох конкурсів. До репертуару хо-

ру входять класика, російські народні пісні, пісні радянських композиторів.

Хор української народної пісні (керівник Б. І. Симович) — лауреат конкурсу «Студентська весна», республіканського телетурніру «Сонячні кларнети».

На знімках: учасниці хору української народної пісні.

Академічна хорова капела.

Фото І. МОСКАЛЕНКА.

До 75-річчя професора А. В. Недзвідського.

ВІРНИЙ ПОКЛИКАННЮ

Ювілейні дати приносять людині не лише радість, увагу колег і рідних, але, очевидно, — певне збентеження і спробу осмислити зроблене за прожиті роки.

Є чим гордитися Андрію Володимировичу Недзвідському — професору, відомому вченому, наставникові молоді, — 75-річчя якого ми відзначаємо в ці дні. Від перших кроків на трудовому шляху і до сьогодні він залишається вірним своєму покликанню: навчати, активізуючи на те знання, здібності, вміння.

Прийшов же до потреби віддати всього себе викладацькій і науковій роботі через велику робітничо-класову школу Ще навчаючись у профтехнічній школі «Метал», яка готувала спеціалістів з кваліфікацією підручного-слюсаря, а потім працюючи в Одеській сільськогосподарській машинній (1927—1927), згодом — на Одеському заводі сільськогосподарських машин ім. Жовтневої революції (1927—1930), А. В. Недзвідський став активним робітником як місцевих, так і столичних газет і... назавжди пов'язав свою долю з Одеським державним університетом.

З того часу Андрій Володимирович усе відає молоді. Ніколи не рахується з часом, витраченим значно більше, ніж передбачається планами... Та й чи можна запланувати постійну увагу, любов і бажання передати свої знання студентам.

Численні консультації, коллоквиуми, позапланові лекції для бажаних, бесіди з питань розвитку літератури і мистецтва, крім щоденної роботи «за розкладом», дають вихованцям всіх курсів, де читає професор А. В. Недзвідський, не лише групові знання, а й формують особистість майбутнього філолога.

Велика навчальна і виховна робота Андрія Володимировича викликає вдячність, а зв'язки, які підтримуються і по закінченні студентами університету, сприяють подальшому зростанню людини, удосконаленню її знань.

Усі роки роботи А. В. Недзвідського в університеті позначені активними науко-

вими пошуками, що увінчалися вагомими дослідженнями — про це свідчать 15 монографій і понад 270 статей в збірниках, журналах, альманахах.

Серед монографій: «Російські романи і повісті Марка Вовчка 1861—1875 рр.» (1961), «Марко Вовчок» Семінарій (1981), «Література і комунізм» (1966), дві книги про Василя Василька, народного артиста СРСР, та інші.

Для тих, хто бажає далі вчитися, існує вже понад 20 років семінар учителів-філологів при Будинку вчених, яким керує професор Недзвідський. Учений підготував 26 кандидатів наук. З них двоє зараз професори, доктори філологічних наук.

Цікавими проблемами відзначаються спеціальні курси як з класичної, так і з радянської літератури, розроблені А. В. Недзвідським: «Шевченко і російська революційна демократія», «Чернишевський», «Марко Вовчок», «Іван Франко», «Ольга Кобилянська», «Українська радянська література в час громадянської війни», «Павло Тичина».

Інтереси А. В. Недзвідського ніколи не обмежуються вузьким колом наукових досліджень. Вони охоплюють дожовтневий і радянський періоди розвитку як української, так і російської літератури. Це коло розширюється завдяки любові до театру і тісному зв'язку з Одеським міжобласним відділом Українського театрального товариства.

Ерудиція, велика працездатність, вимогливість до себе, здатність зосередити і цілеспрямовано робити улюблену справу, якими завжди відзначався Андрій Володимирович, приносять йому заслужену повагу та любов вихованців і колег.

Ми вітаємо Вас, дорогий Андрію Володимировичу, з ювілеєм і бажаємо нових творчих звершень, гарного здоров'я, успіхів у навчанні і вихованні студентської молоді.

Н. ПАШКОВСЬКА,
доцент.

Огляд стіннівок

НА КОЖНОМУ ФАКУЛЬТЕТІ до дня Великого Жовтня заєкдрати студентські стіннівки.

Великий Жовтень, 65-річниця Ленінського комсомолу, Велика Вітчизняна війна, боротьба за мир, ударна вахта в навчанні, в будівельних загонах, в колгоспах, інтернаціональна дружба... — ось ті основні теми, котрі визначають сьогодні зміст життя, поривання нашої молоді, а значить — і студентських стіннівок.

На жаль, не всі вони можуть бути високо оцінені, стіннівки, зроблені на швидкоплин, але основна маса заслуговує хорошої оцінки.

Перші три газети — «Радянський юрист», «Філолог», «Лінгвіст». Остання вирізняється чудовим оформленням. На фоні революційних застав, вогненної дати «1917» ідуть прямо на глядача три фігури — матрос, солдат, робітник. По своєму цікавий і зміст стіннівки, її духовний світ, хоча він дещо загальний. Справи комсомолу, та ще й факультетського, не знайшли в ньому, широкого відображення.

В цьому відношенні виділяється «Філолог». При слабшому зовнішньому оформленні тут зміст набагато конкретніший, дієвіший, висвітлюється більше справ факультетських, відчутніший ідейно-виховний елемент. Газета піднімає досить важливі питання, зокрема — про стан навчання на вечірньому відділенні (чому тут немає наставників-викладачів?). Випускаючи серйозно ставляться до свого громадського доручення, прагнуть стіннівкою виховувати студентську молодість, піднімати її творчий ентузіазм, працьовитість, дисципліну. Газета приваблює розмаїттю і жваво складеними і написаними заголовками («В ім'я миру», «Ми із Озерного», «Лірика душі, доби героїки» і т. д.), поетичною колонкою. У користів газета теж значима, але занадто лаконічна — щодо розміру, оформлення та змісту. А в газеті виховний, інформаційний елемент повинен поєднуватися з творчою, життєрадісною хвилею.

Ось перед нами газета «Математик». Випуск насичений розмаїтими фактами. Крім вступної статті, лише одних рубрик тут 11, а в кожній по кілька матеріалів — статей, інформацій, начерків, вражень, фоторепортаж. Життя комсомолу на мехматі постає в усій складності і багатогранності. Наприклад, в колонці фактів читаємо, що на обліку на факультеті 1091 член ВЛКСМ,

охоплених дорученнями — 97 процентів; успішність — 90,6 (в 1982 р. — 90,5), вчать на «відмінно» — 8,6 (в 1982 р. — 8,1), на «відмінно» і «добре» — 28,8 (в 1982 р. — 28,1), якість знань — 37,3 (в 1982 р. — 37,2 процента); що на всесоюзні і республіканські студентські наукові конкурси послано 39 наукових досліджень; будзагонами під час трудового літа освоєно 359 тис. крб. і т. д. А в

Плюси і мінуси

цій колонці йде розмова про політклуб: коли створений (три роки тому), чим живуть, до чого прагнуть його учасники. В роботі політклубу діють три напрямки: лекторські групи, що постійно читають лекції на факультеті, на підприємствах міста, в вузах та школах: активний зв'язок з кафедрами суспільних наук, викладачі яких допомагають комсомольцям на високому рівні читати лекції; підготовка і проведення загальнофакультетських політичних годин, мітингів, конференцій тощо. В новому учбовому році політклуб має намір пов'язати свою роботу з роботою агітбригади, що надасть їй більшої бойовості та оперативності.

Окремі рубрики присвячені соціалістичному змаганням академічних, громадсько-політичних робіт, роботі культури, студдеканату, студентських наукових гуртків, розповідається про переможців останньої олімпіади. В статті про педагога «Полум'я» теж висвітлюються успіхи і проблеми. Окремі матеріали присвячені інтернаціональній діяльності факультету.

У фізиків («Резонанс-6») редколегія випустила надзвичайно барвисту стіннівку. Якщо уявити собі її величезний розмір, той потужний настрій, що створюється карусельною грою зображень, треба підкреслити, що цієї барвистості занадто багато. Картини зливаються в суцільну спіраль. Між ними немає чітких меж. Надзвичайно багато фотографій.

Газета «Історик» має своє неповторне обличчя, стиль, особливості. Тут можна прочитати прекрасну передову статтю про мирну політику радянської держави, підбірку вра-

жень іноземних студентів про значення Великого Жовтня в їхніх країнах (наприклад, «Великий Жовтень і кубинська революція», Е. Рауль Р. Колон, студент І курсу, і т. д.), статті, звіти про справи комсомолу на факультеті за весь звітний період. Цікава стаття про археологічні розкопки в районі Григорівського порту, стаття про угорські враження наших студентів, котрі влітку побували в цій країні. Зовнішнє оформлення — скромне, проте по-своєму урочисте і значне.

Багаті на зовнішні «декораційні» ефекти й інші стіннівки: «Радянський хімік», «Радянський юрист», вони не просто робились, а творились в певному розумінні цього слова: Статті, репортажі, начерки, враження — та всі на фоні барвистих пологів, фотографій, символів, алегорій, сприймаються як витвори самодіяльного мистецтва, котре передає життя і душу того чи іншого колективу.

Мало відрадного полишають газети біофаку та геофаку. Якщо остання ще може бути предметом критичної розмови, то перша — нижча від усякої критики. В другій ще є якийсь зміст: передова, підсумки роботи комсомолу за звітний період, розповіді про виробничі практики — це, правда, і все. В першій же навіть назви немає, не кажучи про розмаїття життя комсомолу. Гуашева сценка жовтневого штурму, вірші М. Ісаковського про Жовтень, невеличка передова — так, більш ніж скромне обличчя має газета біофаку. Є про що подумати випускаючим таких газет. Де таланти — і художні, і літературні. Де гаряча комсомольська відповідальність за своє обличчя перед комсомолом всього факультету?

Хочеться закінчити цей огляд стіннівок розмовою про стіннівку мехмату. Добре зроблена. Але кожний, хто побуває в тому коридорі, де вона висить, відразу помітить і таку важливу деталь: поблизу від неї виблискують яскраві, етюдні, чи що, стіннівки — курсів і груп. Їх велика кількість. І створили їх студенти не за вказівками деканату чи комітету комсомолу, а з власної ініціативи — тієї, що притаманна справжнім юнакам та дівчатам, бойовим комсомольцям-гвардійцям, чудовим майбутнім спеціалістам, котрі розвивають свої таланти не тільки за законами науки, але й духовної краси...

А. КАРМІННИЙ.

«СИНЬООКА ТИВЕР»

«Ген за Дністром, над широкими долами землі Троянної, знялось і звеселило щойно викупане в океан-морі Сонце... Ясно та гоже докучає, гейби на вселенське свято...». Вже такий мальовничий зачин, пронизаний світлом і музикою авторської душі, створює силове поле між книгою і читачем. І важко його розривати — аж доки не прочитаєш всю книгу до кінця.

Мова йде про роман Дмитра Міщенка «Синьooka Тивер» («Радянський письменник», 1983 р.), народжений з тривалого вивчення автором і літописів, і народних переказів та пісень, і даних зарубіжної середньовічної літератури. Ті дані надзвичайно скупі. Можна сміливо твердити, що автор писав книгу пильно, скрупульозно, з любов'ю відбираючи для неї золоті крупинки фактів. Злившись в одне ціле, вони спалахнули яскравою трояндою.

Це напружена, драматична сага про життя антського племені — тиверців (VI-VII ст.), котрі займали територію приблизно нинішньої Одещини, були опорою східних слов'ян на південному Заході. Неспокійним було те життя, бо Тивер межувала з агресивною Візантією, постійно загрожували їй інші війовничі сусіди, зокрема — обри.

Зовнішні події в Європі та на Сході, внутрішні ситуації, зносини з іншими племенами — дулібами, волинянами, уличами, полянами, гостре протиріччя становлення антського князівства, складні долі окремих героїв роману — князя Волота, його сина Богданка, Миловідки, друзів князя і недругів, неврожайні літа, віра в богів, яким в тяжкий час доводиться приносити в жертву навіть людей, обряди, поєси, пейзажі, ліричні відступи, що служать значимим психологічним фоном

для рельєфнішого зображення головних подій і персонажів... — все це сприймається так, ніби сам живеш в тій епосі, переживаєш спільні болі, радісні і гіркі години тиверців. То дужий оркестр драми, то ніжна скрипка чи флейта поетичного казання, обряду, пісні нерідко змінюють один одного, або й зливаються в могутнє поліфонічне звучання.

Ясно, що роман писався важко, бо скупі літописні події автору довелося повністю і заново уявити, переосмислити, розвинути, роблячи з них епічне полотно, головним героєм давати нове життя, а багатьох інших — просто домислити. Та роман від цього не стає фантастикою чи красивою робочою гіпотезою. В ньому відчувається міцна реалістична школа і Складаренка, і Загребельного, школа російського історичного роману, котра привела Дмитра Міщенка до творчого успіху, бо автор зумів прочитати ще одну яскраву сторінку життя наших далеких предків.

А. БОСОВ.

ФЕЙЛЕТОН

РЕВІЗОР І ЗАВЛАБ

— От ми знову з вами зустрілись, — вітаючись говорить ревізор.

— Що ж, чергова ревізія наших справ? Так, справи у нас ідуть, наукова робота «кипить», не дивлячись на те, що чимало приладів морально застарілих та несправних лежить — тихо додає завлаб.

— А це погано. Хоча про них тимчасово замнемо, будемо сподіватися, що співробітники відділу стандартизації і метеорології займуться ними потім. А зараз хотілось би твердо запитати у завлабів (ПНДЛ-2, ПНДЛ-5, ОНДЛ-1) про правила використання електроприладів і про дотримання техніки безпеки. Ми двічі-тричі на рік перевіряємо вас, вручаємо вам розпорядження, видаємо накази, а недоліки й порушення спокійно собі живуть... Очевидно, завлаби так собі гадають і розмішляють: «Може бути, все і так зійде»...

Завлаб захвилювався, але набрався хоробрості і запитав:

— Скажіть, шановний ревізоре, що в нас ще не зроблено?

— Ви ж, любий завлабе, безсумнівно, знаєте, що проріхів у вас ще багато, а мій обов'язок їх розкрити і чергове розпорядження Вам вручити. Вам неодмінно треба накази по університету шанувати і недоліки терміново усувати. Наприклад, закрити доступ до електроцифрів та оголених проводів, там, де явні порушення, — кваліфіковано зробити проводку, розетки ізолювати і грамотно підключити до приладів (електроапаратури). Приміщення (кімнати) в лабораторіях ОНДЛ-1, ПНДЛ-2, ПНДЛ-5, в лабораторіях і на кафедрі загальної фізики очистити від сміття і лому (несправної і застарілої апаратури) і відкрити доступ до розеток, щитів і запасних дверей. А тов. В. А. Чершанському (із кімнати № 320) давно пора знайти час демонтувати непотрібну апаратуру і світильники підвісити за правилами

ми. В ПНДЛ-5 легкозаймисті рідини тримати там, де вказано в інструкції за технікою безпеки.

До речі, відзначимо, що не скрізь є інструкції з техніки безпеки (ПНДЛ-2, ОНДЛ-1, лабораторія кафедри загальної фізики). І, нарешті, не можна далі мовчати, а треба голосно сказати, що в указаних лабораторіях треба терміново протипожежні пости доукомплектувати (наприклад: кошмами, вогнегасниками та ін.).

Який же висновок можна зробити із цього діалогу? — запитає нас читач. Відповідаємо: по-перше, як бачите, справи такі, що імовірність ЧП велика; по-друге, в разі біди, за державні збитки та наукові труди відповідати будуть завлаби і ревізори; по-третє, щоб електрошоку і пожежі уникати, треба вчасно та з розумом дефекти ліквідувати.

М. СОКОЛОВ,
ст. інженер
першого відділу ОДУ.

ПОРАДИ ЛІКАРЯ

Захворювання відrostку сліпої кишки називається апендицитом. Серйозність захворювання на апендицит зумовлюється великою поширеністю захворювання і важкими наслідками, що виникають при несвоєчасному узнанні і неправильному його лікуванні. Симптоми гострого апендициту складаються із периферійних та загальних явищ. Початковою периферійною ознакою служить больовий синдром, причому болі на початку захворювання часто відчуються в піднирковій ділянці. Це часто сприймається і хворим і тими, хто його оточує, за шлунково-кишкове отруєння. Починається домашнє лікування, котре

Гострий апендицит

повністю протипоказане при гострому апендициті, починається промивання шлунка, клізми, грілки...

Хворий часто перестав вільно пересуватися, ходять зігнувшись, притримує руками праву половину живота. Клінічна картина гострого апендициту: у нібито цілком здорової людини без провісників з'являються неприємні відчуття, а потім болі в піднирковій ділянці. Болі наростають, до них приєднується легка нудота. Не надаючи цим відчуттям великого значення, хворий часто продовжує свої звичайні заняття. Через 2-3 години болі зосереджуються в

правій підздухвенній ділянці, де продовжуються на протязі всього приступу.

Небезпеку являють ускладнені форми апендициту, коли інфекція проникає у відросток і викликає запалення його. При цьому з'являється запальючий процес очеревини, небезпечний для життя людини.

З метою запобігання важких наслідків гострого апендициту необхідно при появі больових відчуттів в черевині звертатися до лікаря, не займатися самолікуванням.

А. КУРЦМАН,
хірург студентської
поліклініки № 30.

Д. І. БОГУНЕНКО

На 64-му році життя передчасно помер один із найстаріших викладачів університету, ветеран Великої Вітчизняної війни, член КПРС, доцент кафедри економічної географії, кандидат географічних наук Дмитро Ілліч Богуненко.

Д. І. Богуненко народився в Одесі, в сім'ї матроса. Після закінчення десятирічки в 1937 році поступив в Одеський державний університет на географічний факультет, котрий закінчив 19 червня 1941 року.

З перших днів Великої Вітчизняної війни Д. І. Богуненко — в діючій армії на фронтах Південному, Північно-Кавказькому, 2-му Ук-

раїнському. Пройшов шлях від рядового до офіцера. Звільнював Румунію, Угорщину, Австрію, Чехословаччину. Його ратні подвиги відзначені урядовими нагородами.

Після демобілізації, повернувшись до рідного університету, Д. І. Богуненко тісно пов'язав свою долю з нашим колективом, незмінно, на протязі багатьох років працював старшим викладачем, доцентом кафедри економічної географії. В 1959 році йому присвоєна вчена ступінь кандидата географічних наук. Його лекції користувались великою популярністю серед студентів. Вдумливий, ерудований, талановитий вихователь, наставник, умілий науковий керівник, він виховав не одне покоління молодих спеціалістів. Громадський діяч, активний член товариства «Знання», Д. І. Богуненко був добре відомим серед населення республіки, м. Одеси і Одеської області, часто виступав з лекціями про внутрішню і зовнішню політику Радянського Союзу. Добрий, чуйний товариш, чесний і принциповий комуніст, він користувався великою повагою і авторитетом в колективі університету. Пам'ять про Дмитра Ілліча Богуненка назавжди збережеться в наших серцях.

Група товаришів.

ІЗ СОЧИНЕНІЙ АБИТУРИЕНТОВ

Романтичність спасла Татьяну Ларину от пагубного влияния деградирующего общества.

Чацкий мечет бисер перед свиньями фамусовского общества.

Помещики, тлнувшие из крестьян жили, увеселялись.

Над городом стоял черный смокинг.

Долго колебался Кондрат Майданников и все же решил вступить в первую в мире колхозную деревню.

Встреча Гриневича и Швабрины произошла на 66-й странице.

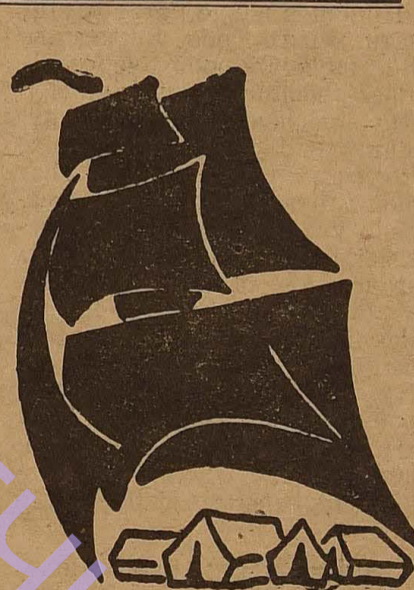
Больше всего я осуждаю Ленского за то, что он не сумел свою жизнь прожить по-хорошему и был убит на дуэли.

В наше время Обломовых нет, потому что трудно найти домработницу.

В плечах Элен воплощен дух петербургских салонов.

Образование у Ленского было позт.

Давыдов допускал ошибки, например, с Лушкой. В этом ему помогли Назульнов и Разметнов.

ДО УВАГИ СТУДЕНТІВ

ДЕНЬ БІЙНИ СТУДЗАГОНУ ОДУ

Зліт бійців студентських загонів університету відбудеться 13 грудня о 16.00 у Великому актовому залі (вул. П. Великого, 2). На зльоті будуть підсумовані результати трудового семестру-83, визначені завдання на 1984 рік. Передовиком СВЗ — переможцем 1983 р. будуть вручені нагороди. Запрошуємо вас на вузівське свято.

КОМІТЕТ
КОМСОМОЛУ ОДУ.

Редактор В. НІКОЛАЄВ.

ПИШІТЬ НАМ:

270000, Одеса-центр, вул. П. Великого, 2, держуніверситет, редакція газети «За наукові кадри».

ЗАХОДЬТЕ:

Одеса, вул. Радянської Армії, 24.

ДЗВОНІТЬ:

телефони: міський 23-84-13, внутрішній 841 (з міста 206-841).